

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 30432-10-20

ניתנה ביום 20 יולי 2021

המבקש

נתן מינקובסקי

-

המשיבה

גלובל אנטי טרור בע"מ

בשם המבקש – בעצמו

בשם המשיבה – עו"ד ולדימיר פוסטרנק

החלטה

הרשמת אפרת קוקה

1. לפני בקשת המשיבה למחיקת ערעור המבקש מפאת איחור בהגשתו. המבקש סבור, כי הגיש את הערעור במועד, ועותר לדחיית הבקשה למחיקתו. לחלופין, עותר המבקש להארכת מועד להגשת הערעור.
2. ברקע הדברים, עומדת תביעה שהגיש המבקש לבית הדין האזורי לעבודה תל-אביב נגד המשיבה, לתשלום זכויות שונות בגין תקופת העסקתו וסיומה. התביעה הוגשה על סך כולל של 64,495 ש"ח. בפסק דינו של בית הדין האזורי מיום 15.3.2020 (כבוד השופטת יפית זלמנוביץ גיסין ונציגי הציבור הגב' רונית זמני ערמוני ומר משה כפיר; סע"ש 59641-09-16, להלן: **פסק הדין**), נדחתה מרבית תביעתו של המבקש והמשיבה חויבה לשלם לו פיצוי בגין אי מתן הודעה לעובד על תנאי עבודה בסך 5,000 ש"ח וגמול עבור עבודה בשעות נוספות בסך 122 ש"ח. מנגד, קבע בית הדין האזורי, שיש לקזז מחיוביה של המשיבה סך של 2,540 ש"ח בגין חלף הודעה מוקדמת שלא ניתנה לה על ידי המבקש. בנוסף, חייב בית הדין האזורי את המבקש בתשלום הוצאות משפט למשיבה בסך של 8,000 ש"ח. כך, שבסופו של דבר, המבקש חוייב לשלם למשיבה סך של 5,418 ש"ח.
3. ביום 18.10.2021, בחלוף למעלה משבעה חודשים ממועד מתן פסק הדין, הגיש המבקש לבית דין זה ערעור על פסק הדין. כאמור, המשיבה הגישה בקשה למחיקת הערעור מפאת איחור בהגשתו. המבקש ביקש לדחות את הבקשה ולחלופין להאריך את המועד להגשת הערעור. אלה הבקשות העומדות להכרעתנו.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 30432-10-20

תמצית טיעוני הצדדים בבקשות

4. **לטענת המבקש**, פסק הדין לא הומצא לו מעולם, הערעור הוגש במועד ויש לקבלו לרישום. המבקש סבור, שאין בצפייה היזומה שלו בפסק הדין במערכת נט המשפט או בהעברת העמוד האחרון של פסק הדין אליו בהודעת וואטסאפ על ידי בעלי המשיבה, משום המצאה כדין של פסק הדין. לחלופין טען המבקש, כי יש להאריך את המועד להגשת הערעור מטעמו. זאת מן הטעם, שהמחשב שלו התקלקל, משום שפסק הדין ניתן בתחילת תקופת החירום המיוחד, ולאור חשיבות זכות הגישה לערכאות. עוד טען המבקש, כי סיכויי הערעור טובים.
5. **המשיבה טענה מנגד**, כי הערעור הוגש באיחור של כחצי שנה, וכי יש להורות על מחיקתו. המשיבה ציינה, כי המבקש אישר בתצהיר שהוגש מטעמו, שעייין בפסק הדין שבעה חודשים טרם מועד הגשת הערעור. לחלופין טענה המשיבה, שאין ליתן ארכה להגשת הערעור, משהמבקש לא העלה בבקשה כל טעם רלוונטי להצדקת האיחור הניכר בהגשת הערעור.

דיון והכרעה

6. לאחר בחינת טיעוני הצדדים בבקשות ועיון בחומר המצוי בתיק, באתי לכלל מסקנה כי ערעור המבקש הוגש באיחור ניכר, וכי יש לדחות את הבקשה להארכת מועד להגשתו, כמפורט מטה.

(א) הערעור הוגש באיחור

7. המבקש, שהוא עורך דין, ייצג את עצמו בהליך לפני בית הדין האזורי במשותף עם עו"ד מתן ברנפלד ממשרדו.
- בהתאם לנתונים המתועדים במערכת נט המשפט, פסק דינו של בית הדין האזורי נשלח הן למבקש עצמו והן לעו"ד ברנפלד ביום 17.3.2020, באמצעות 'הודעה באתר'. מדובר בהמצאות בהתאם לתקנה 497ג(1) לתקנות סדר הדין האזורי, התשמ"ד-1984 (להלן - **תקנות סדר הדין האזורי 1984**), שעמדה בתוקף במועד ביצוע ההמצאה, והוחלה בבית הדין לעבודה על פי תקנה 129 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 (להלן - **תקנות בית הדין לעבודה**). במערכת נט המשפט תועדו גם צפיות של המבקש ושל עו"ד ברנפלד בפסק הדין, ביום 15.3.2020 בשעה 20: 57, וביום 15.3.2020 בשעה 20: 33, בהתאמה.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 30432-10-20

8. **תקנה 497ג(2) לתקנות סדר הדין האזרחי 1984**, מאפשרת לנמען, אשר נשלח אליו כתב בי-דין באמצעות 'הודעה באתר', להגיש לבית המשפט תצהיר **"בדבר אי הגעת ההודעה אל כתובת הדואר האלקטרוני שמסר"**, שאז **"לא יראו את כתב בי-הדין ככתב שהומצא במסירה אישית לנמען"**. בכדי שיהא בתצהיר די על מנת לסתור את ההמצאה לנמען כפי שהיא מתועדת במערכת המחשוב, על התצהיר להיות ערוך בנוסח הנדרש **בתקנה 497ג(2) (ראו: בר"ע (ארצי) 28339-10-20 אלעאהד אלאסאסיה אלנמודג'יה בע"מ - את'אר עאסי, 10.1.2021; ע"א (עליון) 7518/20 פלוני נ' פלונית, 1.7.2021)**. לטעמי, נוכח לשונה הברורה של התקנה והדרך הישירה שנקבעה במסגרתה לסתירת ההמצאה המתועדת בנט המשפט, יש לפרש את התקנה באופן דווקני.

בענייננו, המבקש צרף לתשובתו לבקשה למחיקת הערעור עותק של תצהיר שהוגש מטעמו בהליך הוצאה לפועל המתנהל בין הצדדים. המבקש ציין בתצהיר זה, שפסק הדין לא הומצא לו ושלא נשלחה לו הודעה מבית הדין האזורי לעבודה. נוסח התצהיר אינו עונה על דרישות **תקנה 497ג(2) לתקנות סדר הדין האזרחי 1984**, משום שלא הוצהר במסגרתו במפורש, שההודעה על פסק הדין לא הגיעה אל כתובת הדואר האלקטרוני שהמבקש מסר לבית המשפט. בנסיבות אלה יש לקבוע, **שאינ די בתצהיר שהגיש המבקש לבית הדין על מנת לסתור את המצאת פסק הדין למבקש ביום 17.3.2020 באמצעות 'הודעה באתר'.**

9. זאת ועוד, המבקש לא התייחס בטיעוניו להמצאה שבוצעה ביום 17.3.2020 לעו"ד ברנפלד ממשרדו, אף היא באמצעות 'הודעה באתר'. יוזכר, כי עו"ד ברנפלד ייצג את המבקש במשותף בהליך לפני בית הדין האזורי. המבקש לא טען דבר לעניין המצאה זו, לא הגיש לבית הדין תצהיר מטעם עו"ד ברנפלד ולא התייחס בתצהירו שלו להמצאה זו, וממילא לא סתר אותה. לאור האמור יש לקבוע, **שבוצעה המצאה כדין של פסק הדין למבקש באמצעות 'הודעה באתר' לעו"ד ברנפלד ביום 17.3.2020.**

מסקנת הדברים היא, שבוצעה המצאה כדין של פסק הדין למבקש ביום 17.3.2020.

10. **תקנה 73 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991 (להלן - תקנות בית הדין לעבודה)** קובעת, שהמועד להגשת ערעור על פסק דין של בית דין אזורי, הוא 30 ימים מיום המצאת פסק הדין לידי המערער.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 30432-10-20

מתוקף הודעות שפרסם שר המשפטים מעת לעת, הוחלו **תקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין במצב חירום מיוחד)**, **התשנ"א-1991** על בתי הדין לעבודה מיום 16.3.2020 ועד יום 17.5.2020. זאת, פרט לתקנה 4 לתקנות החירום, שעניינה הארכת מועדים, והוחלה על בתי הדין לעבודה עד ליום 10.5.2020 בלבד. בהתאם, חל המועד האחרון להגשת ערעור על פסק הדין ביום 9.6.2020. המבקש הגיש את הערעור ביום 18.10.2020, **באיחור ניכר של למעלה מארבעה חודשים**.

11. מעבר לנדרש יוטעם, כי לו הייתי יוצאת מנקודת הנחה שלא בוצעה המצאה כדין של פסק הדין למבקש, ואיני קובעת כך, הרי שבנסיבות העניין, מתקיימת הצדקה מספקת להחלת 'כלל הידיעה' על המבקש. זאת, על יסוד צפייתו היזומה וצפיית עו"ד ברנפלד בפסק הדין באתר נט המשפט ביום 15.3.2020, אשר המבקש אינו חולק עליהן בטיעונו.

בהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון מהעת האחרונה, תיעוד צפייה יזומה של בעל דין בהחלטה או בפסק דין במערכת נט המשפט, מצדיק להפוך את נטל השכנוע, כך שהנטל להראות שאין מקום להחיל את 'כלל הידיעה' יוטל על בעל הדין שצפה באופן יזום בהחלטה השיפוטית. אי עמידה בנטל שכנוע זה יוביל, ככלל, להעדפת חריג 'כלל הידיעה' תחת 'כלל ההמצאה' (ראו: רע"א 6648/20 **עמוס גבעון נ' עמוס ון-אמזן ואח'**, 21.12.2020).

במקרה שלפני, מתועדות במערכת נט המשפט שתי צפיות בפסק הדין מטעם המבקש ביום 15.3.2020, כך שנטל השכנוע לעניין אי החלת 'כלל הידיעה' מוטל על כתפי המבקש. המבקש לא עמד בנטל זה. ראשית, המבקש הצהיר בעצמו על צפייתו בפסק הדין ביום 15.3.2020, באופן שמאשר את ידיעתו הממשית אודות פסק הדין במועד זה. שנית, חלוף הזמן מעת ידיעתו של המבקש אודות פסק הדין ועד הגשת הערעור מצדיק את החלת 'כלל הידיעה' על המבקש. כאמור, הערעור הוגש באיחור ממושך מאוד בהתייחס למועד הצפייה (למעלה מארבעה חודשים), והמבקש לא הציג לפני בית הדין הסבר של ממש לאי נקיטת פעולה מצדו להגשת ערעור במשך תקופה ארוכה זו. נסיבות נוספות המצדיקות את החלת כלל הידיעה על המבקש, הן היותו של המבקש עורך דין, והעובדה שהמבקש אישר בטיעונו, שפרט לצפייתו בפסק הדין, פסק הדין הובא לידיעתו על ידי בעלי המשיבה, ששלח לו באמצעות הווטסאפ ביום 17.3.2020 את העמוד האחרון של פסק הדין, ובו קביעותיו האופרטיביות של בית הדין האזורי בפסק דינו. עובדה זו מחזקת אף היא את ידיעתו הממשית של המבקש אודות פסק הדין חודשים רבים טרם הגשת הערעור.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 30432-10-20

יוער, כי לא מצאנו בטענתו של המבקש לפיה מחשבו התקלקל, או בטענתו בעניין "תקופות חירום ופגרות" משום הצדקה להשתהות הארוכה בהגשת הערעור ביחס למועד הידיעה על פסק הדין, והדברים יפורטו בפרק שידון בבקשה להארכת מועד להגשת הערעור.

מסקנת הדברים היא, שהמבקש לא עמד בנטל השכנוע בעניין אי החלת 'כלל הידיעה' עליו. לפיכך, ככל שהיינו מוצאים שלא נעשתה המצאה כדין של פסק הדין למבקש, היתה הצדקה למנות את הימים להגשת ערעור ממועד צפייתו היזומה של המבקש בפסק הדין באתר נט המשפט.

(ב) הבקשה להארכת מועד להגשת הערעור

12. **תקנה 125 לתקנות בית הדין לעבודה**, מסמיכה בית הדין או הרשם להאריך מועדים שנקבעו בחוק או בתקנות "מטעמים מיוחדים שיירשמו".

בית המשפט העליון קבע עקרונות מנחים להגדרת "טעמים מיוחדים" כדלקמן:

"...במקרה שבו סוכלה הכוונה להגיש ערעור, עקב אירועים שהנם מחוץ לשליטה הרגילה של בעל הדין (מוות, מחלה). טעם מיוחד קיים אף במקרה בו התחולל אירוע שאינו צפוי מראש, ולא ניתן להיערך אליו מראש. גם מצב דברים שבו טעה בעל הדין ביחס למצב המשפטי או העובדתי, כלול בקטגוריה זו, ובלבד שהטעות אינה טעות מובנת מאליה, טעות הניתנת לגילוי על ידי בדיקה שגרתית, שהגשת כל כתב טענות מחויבת בה"

(ע"א (עליון) 6842/00 ידידיה נ' קסט ואח', פ"ד נה(2) 904).

הלכה פסוקה היא, כי גישתו הסלחנית של בית הדין בהכרה בקיומו של 'טעם מיוחד' "תעמוד למבקש הארכת מועד רק אם יעלה בידו להוכיח כי הסיבה לעיכוב מקורה, ולו בחלקה, בנסיבות חיצוניות שהן מחוץ לשליטתו" (דב"ע (ארצי) נג/59-9 אליעזר גת – הבנק הבינלאומי הראשון, פד"ע כה 552, 557).

כלל הוא, כי איחור של ימים בודדים או אף של יום אחד בלבד בהגשת הערעור טעון תרוץ והצדקה (ראו: ע"א (עליון) 694/01 מדינת ישראל נ' לאה ויסמן, 30.7.2001), וכי "אכן, יש ולעיתים אף איחור של יום אחד לא יהווה "טעם מיוחד". כזאת היא עת אין בידי בעל הדין כל צידוק אחר נוסף לבקשה, או אם קיימת מצדו התרשלות חסרת הסבר" (עא"ח 30/06 רוני שמעון בע"מ – חארבי עליאן, 20.12.2006).

בבוא בית הדין להכריע בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור, מייחס בית הדין משקל גם למידת האיחור בהגשת הערעור. ככל שגדל האיחור, כך יקשה על המבקש

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 30432-10-20

להצדיקו והוא יידרש להצביע על טעם מיוחד בעל אופי מובהק, ולהיפך (ראו: ד"ר י. זוסמן, **סדרי הדין האזרחי**, מהדורה שביעית, סי' 688).

הצורך להצביע על 'טעם מיוחד' נובע מכלל סופיות הדיון. בבואו להכריע האם להאריך את המועד להגשת ערעור, על בית הדין לשקול זה מול זה את משקלו של 'הטעם המיוחד' ואת אינטרס הסופיות של בעל הדין האחר, כאשר: **"ככל שאינטרס הסופיות של בעל הדין האחר הוא מובהק יותר, והסתמכותו על חלוף המועד ברורה יותר, כך יהיה מקום לדרוש שלטעם המיוחד ישווה אופי של העדר שליטה או תקלה שאינה רגילה או צפויה"** (ע"א (עליון) 6842/00 ידידיה נ' קסט, פ"ד נה (2) (904).

סיכויי הערעור, מהווים שיקול מרכזי ומכריע בהחלטה בדבר הארכת מועד (ראו: בש"א 604/05 טובה אירלנדר נ' הסתדרות העובדים הכללית החדשה, 21.8.2005).

מון הכלל אל הפרט

13. במקרה שלפני, מדובר באיחור ניכר בהגשת הערעור, אשר המבקש נדרש להצדיקו ב'טעם מיוחד' בעל אופי מובהק. המבקש לא עמד בנטל זה. טענת המבקש בעניין אי תקינות מחשבו, אינה מהווה 'טעם מיוחד' להארכת מועד, אף לו הוכחה, והיה על המבקש לדאוג להגשת הערעור במועד בכל דרך שימצא לנכון. ראשית, על פי גרסת המבקש עצמו, הוא רכש מחשב חדש עוד בחודש אפריל 2020, כחודשיים טרם המועד האחרון להגשת הערעור, כך שאין בטענתו הצדקה להגשת הערעור חודשים רבים לאחר מכן, ביום 18.10.2020.

שנית, מדובר בטענה שלא נתמכה בתצהיר או בראיה חיצונית מתאימה, אף שמדובר בטענה עובדתית. יש להעיר, כי מסמך הזמנת מחשב מיום 22.4.2020, אשר צורף כנספח לתגובת המבקש, אין די בו על מנת להוכיח את טענותיו של המבקש.

14. טענת המבקש בבקשתו החלופית להארכת מועד להגשת הערעור, לפיה "מדובר בפגרות ובימי חירום ומניין המועדים אינו ברור, בפרט שפסק הדין ניתן בתחילת מצב החירום", אף היא אינה מהווה בנסיבות העניין 'טעם מיוחד' להארכת מועד. ראשית, המבקש לא פירט לאילו פגרות הוא מתייחס בטענתו, ומהו אי הבהירות שהתקיים לטענתו במניין המועדים. מעבר לכך, טענת המבקש ככל שהיא מתייחסת למצב החירום ששרר במדינה, נטענת בכלליות ונעדרת את הפירוט הנדרש לשם קבלתה (ראו: בש"א (עליון) 4484/20 **פלוני נ' פלוני**, 20.7.2020). בכלל זה, לא מצאנו בטיעוני המבקש הסבר אודות השפעת מצב החירום על יכולתו להגיש במועד

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 30432-10-20

את הערעור או למצער בקשה להארכת מועד להגשתו, והקשר הסיבתי בין הדברים. לעניין זה, ראו גם בספרו של ד"ר י. זוסמן, שם נאמר כדלקמן:

"המבקש להראות טעם מיוחד לצידוק האיחור חייב לפחות לפרש את המועדים של האירועים הרלבנטיים ואינו יכול לצפות לכך שעל פי טענה כללית וסתומה שבתצהיר ישיג הארכת מועד". (י. זוסמן, סדר הדין האזרחי, מהדורה 7, סעיף 689).

יצוין עוד, כי תקופת החירום המיוחד הסתיימה ביום 17.5.2020. מאז ועד המועד האחרון להגשת הערעור, עמדה למבקש תקופה בת למעלה משלושה שבועות להגשת הערעור (עד ליום 9.6.2020), אשר לא חלה בתקופת חירום או פגרות. אולם כאמור, הערעור הוגש רק כעבור חמישה חודשים, ביום 18.10.2020. בנסיבות אלה, יש להעדיף את אינטרס המשיבה לסופיות ההליכים.

15. **אשר לסיכויי הערעור** - לאחר עיון בפסק דינו של בית הדין האזורי ובכתב הערעור שוכנעתי, שמרבית הטענות בערעור אינן בעלות סיכויים טובים משום על פני הדברים פסק דינו של בית הדין האזורי מנומק ומעוגן היטב בחומר הראיות ובהלכה הפסוקה, ובחלקו העיקרי הוא מבוסס על קביעות עובדתיות וממצאי מהימנות שערכאת הערעור ממעטת להתערב בהן (ראו: ע"א 501/84 "מגדל" חברה לביטוח בע"מ נ' מירון, פ"ד מב (2) 89; ע"א 3546/10 מישאל נ' קליין, 18.4.2012). גם מטעם זה, אין מקום להיעתר לבקשה.

16. **כללו של דבר** - לאור האמור, נוכח האיחור הניכר בהגשת הערעור ובהעדר טעם מיוחד להארכת המועד נדחית הבקשה להארכת מועד להגשת הערעור.

17. בהתחשב בהוצאות בהן חויב המבקש בפסק דינו של בית הדין האזורי, לא יעשה צו הוצאות בבקשה זו.

מזכירות בית הדין תסגור את התיק.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"א (20 יולי 2021) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

אפרת קוקה, רשמת

